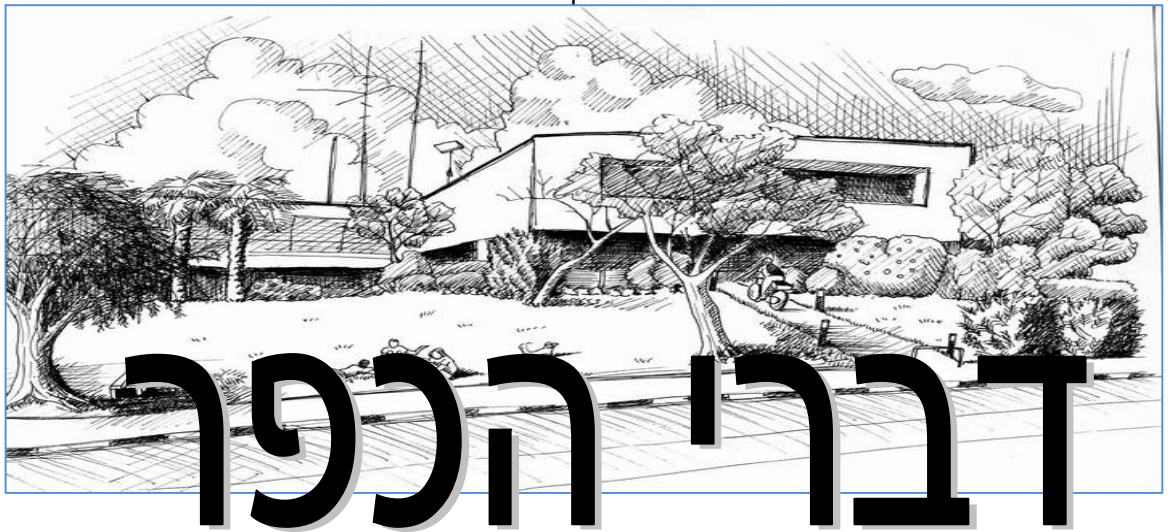

כאשר אהבתי את עצמי באמת
סירבתי להמשיך לחיות בעבר
ולדאוג כל הזמן למה שיהיה בעתיד.
עכשיו אני חי את הרגע הזה,
כי כאן מתרחש הכל.
היום אני חי כל יום ויום, ולזה
קוראים

"שלמות".

מזל - טוב

גיליון מס. 2128 כ"ג חשוון תשס"ח 21 בנובמבר 2008

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

23.11	אדווה כץ
24.11	רייצ'ל פלינק-ג'קסון דורם וולאך ענבל פרנק
25.11	מירית קוניגס דביר בן רשף דורין אגמון (נכדה מרקוסון) איתי נוימן (נכד נאי) מיקה מרקוסון (נכדה)
26.11	סמדר חבני עודד אורן (נכד ריינס) מרב דויל (נכדה א. חצור)
27.11	מיכל עדר ענבל אנג'לקוביץ עוז שיינגזיכט עמרי יוחנן סלע (נכד) מאיה שובל (נכדה)
28.11	רמה זולטי אורלי בן צבי (נכדה)

נזכור

כז	בחשון תש"ן	24.11.89	נוח שיין
כט	בחשון תשס"ה	13.11.04	ראובן מנדזיגורסקי
א	בכסלו תש"ן	29.11.89	גב' בטי ניימרק

מה נשמע

- כמה מאמץ משקיעים בגידולי החקלאות. שנה שלמה מעבדים, גוזמים, משקים, מדשנים, מרססים (לא עלינו!), עוברים את פגעי מזג האוויר, ואז מגיע מזיק מסוג חדש שלא כתוב בתורה: ירידת ערך המטבע. האירו יורד בערכו, והיצוא שלנו לאירופה: אבוקדו ואשכוליות, יורד בכמות השקלים שאנו מקבלים עבור הפרי שלנו. נקווה שמה שקרה לדולר בימים האחרונים יקרה במהרה גם לאירו, ושיתקיים בנו המאמר: "הזורעים בדמעה... ברינה יקצורו".
- על ענייני בנייה, תשתיות ותחזוקה שמעתי קצת **מאלק קולינס**. ראשית חדשות טובות: קבלנו תקציבים מהמועצה לטיפול בתשתיות. מה שקבלנו יאפשר להחליף קו חשמל אחד, לתקן מדרכות פרובלמטיות ולהסדיר את הניקוז באיזור הלולים/ ערערים.
- בנוסף לכך בצענו עבודות תחזוקה, תיקונים ותשתית במפעל. להזכירכם: הבעלות על המבנים היא שלנו, ובהתאם לכך אנו מבצעים עבודות אלה.
- כבר לא כל כך חדש, אבל עדיין בחדשות, המרכולית. השם החדש המופיע הוא אלונית, אצלנו יש כבר מי שהציע לקרוא לה "רודנית". כל מי שהיה פה לפני 20 שנה – לא צריך הסבר, ולאחרים: תשאלו את הצעירים שהיו גונבים עוגיות אצל רודה. ויש גם אלה שמציעים לקרוא למקום "מגה" בגלל המחירים (ראו בסעיף הבא, וכל הזכויות שמורות **ליובל ג'קסון**).
- ועוד באותו עניין, נפרדנו בצער מהמוצרים של המטבח הבדואי, מהפיקלילי של ריימונד סולומון, כל המרמייט כבר נחטף מהמדפים, ועמו עוד כמה מטעמים שרק יוצאי הממלכה המאוחדת מכירים. אני מקווה שנמצא דרך לקנות את המטעמים האלה גם בהמשך. ובינתיים שינויים גדולים במחירים, יש דברים שהתייקרו, יש שהוזלו. דנונה שקניתי ב-4.00 ₪ עוד בשבוע שעבר עולה עכשיו 4.49 (ובצח"ר 3.98), אבל אומרים לי שהעוף והקפה הוזלו מאד.
- ואם זה נשמע כבקורת על האנשים הנהדרים שלנו שעובדים כבר שלושה שבועות בתנאים לא נורמאליים במרכולית, אז שיהיה ברור כבר ברגע זה: כל הכבוד **לגבי טנא** (שגם מבצעת העברה לביתה החדש בימים אלה), **למיכל גלוק ולארין**. אני מעריצה את הסבלנות שלכם.
- השתלמות מעניינת עומדת להתקיים אצלנו בקרוב. זה מתחיל בתקנה חדשה של משרד העבודה (או איך שהוא נקרא בימים אלה), שעל פיה כל מי שעובד בגובה העולה של 2 מטר – בין אם זה סולם, מיכלסון, כתפיים של חבר או כל מתקן אחר, צריך לעבור הסמכה. לכן, מוסר לי **טוני ינטיס**, נקיים פה קורס הסמכה לסולמות.
- חזרו מחו"ל **שמחה ארנולד ודיאן ניימרק**. שמחה אומרת שהיא לא תיסע שוב (זה הכל אותו דבר, אז יותר כדאי להשאר בבית), דיאן חזרה כדי לחגוג עם החברים במפגש יום הולדת 75, יחד עם **ג'וני פרנק**. השיר ששרו **שמחה ושולמית פרנק** בחגיגה במפגש, עלה אפילו על

- ההצלחות הקודמות שלהם. על פי בקשתי המלים אמורות להתפרסם באחד העמודים הבאים.
- ועוד מהמפגש, מספרים לי שמשלחות מגיעות ללמוד מאתנו איך עושים מועדון נעים ומוצלח לותיקים. זה המשך ישיר לימים שבהם למדו אצלנו איך עושים הגשה עצמית (זוכרים? זה היה ב-1964) ואיך עוברים ללינה משפחתית.
 - והאייטם האחרון מהמפגש. חדשות טובות: **איירין שיין** חוזרת לעבודה במפגש, והיא תבצע תיקוני בגדים למי שירד במשקל וצריך להצר את המכנסיים, למי שעלה במשקל, למי שקנה מכנסיים חדשות וצריך לקצר. בקיצור: אתם יכולים למסור לאיירין את התיקונים שלכם בעיניים עצומות, כי היא תעשה עבודה נהדרת בעיניים פקוחות.
 - ברכות **לסמי אוחיון**. הוא מתחיל לביים הצגה בצפת. מתארגנת שם קבוצת צעירים הרוצים להעלות מחזה, וסמי נבחר לביים. כרגע יש בקבוצה מחסור בגברים. מי אמר שוויון בין המינים ולא התנדב לשחק בתיאטרון?
 - דברנו על אלה שחזרו מחו"ל, אינני יודעת אם הזכירו את שובם אלינו של **פרנק ווטרמן** ו**אלזה**. ובטח היו עוד כמה שלא ספרו לנו עליהם. הייתה אצלנו **אורה נמלי**. ומוסרים לי **שקן גדליזון** ו**דנה אילייב** נוסעות (שוב!) לאוסטרליה. אנא שובו אלינו במהרה.
 - ממשפחת אילייב חדשות נוספות: **אריק** נמצא עכשיו בחופשת שחרור ועוזר לאבא **אלברט** בעבודה ברחבי המשק.
 - את מקומו של אריק בצבא יתפוס **טל לינטון** שהתגייס ביום שלישי. נאחל לך ולנו שכל מה שתלמד באימונים לא תצטרך ליישם במלחמה.
 - כבר כתבתי כאן בעבר על התמונה היומית שאפשר לראות כל בוקר בשעה 7.10. כאשר ילדינו הקטנים, יחד עם רבים המגיעים אלינו גם מישובי הסביבה עולים על האוטובוס הצהוב, ומסביב עומדים הורים מסורים (וגם סבתא אחת או שתיים) ומשלחים את הילדים לעוד יום לימודים. עד כאן זה עניין די רגיל. מה שלא היינו רגילים לראות בשנים עברו זה את שיירת המכוניות בה מגיעים הילדים אל האוטובוס. וכשהמון מכוניות מגיעות למקום בדקה האחרונה, והילדים מנסים לעבור לפני, אחרי ובין המכוניות, זה בהחלט מראה מדאיג. מי שלקחה את הדאגה צעד אחד קדימה, וגם מנסה לעשות משהו לפני שיתרחש אסון היא **שוש סולומון** (לא רק מפני שהיא הסבתא של כל כך הרבה ילדים על האוטובוס). שוש מחתימה בימים אלה על עצומה כדי שמשהו ייעשה לפני שתתרחש התאונה.
 - בשבוע שעבר התקיימו בחירות לרשויות המוניציפאליות בארץ. בראש-פינה זכה ראש המועצה המכהן, אביהוד רסקי. בחצור הגלילית הביס הדוד של המרקיד שלנו דני סויסה, את ראש המועצה שהיה (כל מי שהלך לשוק ביום שלפני הבחירות יכול היה לראות ולשמוע את הזיווג המוזר של סויסה עם החרדים של חצור, וכך, "בעזרת השם", הוא זכה בבחירות). בקרית שמונה חסרו ליפעת ביטון-שאשא מספר זעום של קולות כדי להגיע לשלב השני. אני זוכרת את יפעת כשהיתה מורה

למתמטיקה ב"עמק החולה", כל זאת לפני שהיא קבלה תואר דוקטור
והפכה להיות מרצה בתל-חי.

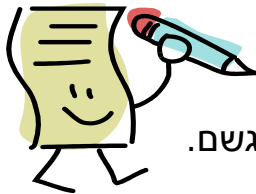
- ולבסוף: **הדסה בן נתן** בקשה ממני למסור לכם שיש שיפור בהתנהגות הכלבים ובעליהם. היא גם מבטיחה לכתוב בקרוב רשימה נוספת על כלבים סוררים ועל בעליהם, אלה שלא שמים....
- אז שתהיה לכולנו שבת שלום, ושירדו עוד הרבה גשמים.

סבתא של גפן, שחר, מורן, שקד, אמה, אלון וגל.

לחברים היקרים

על כל הברכות המרגשות והחמות ועל המתנות הנאות שנתת לי לרגל יום
הולדתי האחרון, אני רוצה להודות בקרב לב.

תודה - דגלס

מ י ם

לפי החוק במדינה ישראל, אסור להשקות את הגינות.
למרות זאת, אפשר לשמור על גינתכם חיה בתקופות ללא גשם.
הנה כמה טיפים:

מחודש נובמבר עד פברואר מספיק לתת דלי מים אפורים (מי כלים, מי
אמבטיה) לאזור הזקוק לכך כל 10 ימים ללא גשם.
בלילות הקרים יותר כאשר הטמפרטורה היא אפס מעלות או מתחת, מומלץ
לכסות את הצמחים בבד או עיתון.

מקווה שזה יעזור. ושיהיה חורף גשום.

אייאן

קופי פאב של חורף

בצל האה

סיידר חם, עוגות ומצב רוח טוב

אז קדימה – תגיעו

החבר'ה הטובים מכפר הנשיא 2

או אמור לי מי הם חבריך ואומר לך מי אתה

לשבי שלום.

קראתי את הדברים שכתבת ב"דברי" ואני מודה שהצלחת בעיקר להכאיב לי. אבל נדמה לי שיותר מכך הצלחת להוכיח במאמר שלך, שאתה לא ממש מאמין לדברים שאתה עצמך כתבת. אתה אמנם כותב ש"במדינה דמוקרטית מותר לדבר ולכתוב כמעט כל דבר ואין חובה להסכים או לקבל את דעותיו של מישהו מהימין או מהשמאל", אבל מיד אח"כ אתה מגלה לכולנו כמה קשה לך בעצם לקבל דעות שונות משלך. ומה שעולה בעיקר מדבריך הוא שמבחינתך מי שלא חושב כמוך הוא קיצוני "הפוגע בך באופן אישי" ירחם השם.

זאת ועוד, העובדה המדאיגה שלא הגעת השנה לשיחה ביום כיפור בגלל שחששת מנוכחותי בשיחה, בעצם מעידה עליך יותר מאשר עלי. שליח הציבור, בעל התפילה המצמררת שלך, הקרוי מיכאל פואה, אמר דברים איומים בשיחה ההיא, שאתה מזכיר אותה, ושבתוך מאמריך אתה אפילו כורך את שנינו יחד וטוען ש"בלטנו בניגוד שלנו ושהרב שיח הפך (בגללנו) לדיאלוג צורמני ולא נעים".

תיראה שבי, הנייר כנראה סובל הכל. הדבר המצער הוא שכנראה משהו השתבש בזיכרוניך. או שגרוע מכך, אתה מנסה לטשטש את מה שקרה באמת באתה שיחה מדוברת. כי מה שקרה באמת היה, שמיכאל פואה טען בדיון ההוא שאם חייל שלו היה מסרב לפקודה שלו להרוג ערבי, ולא משנה מה תהיה הסיבה לפקודה, הוא היה יורה בחייל שלו למוות מיד במקום. ושאחרי זה לא תהיה לו שום בעיה להסתכל בעיניה של אימו של החייל ההרוג.

נו טוב, אולי מבחינתך הוא לא אמר שום דבר שסותר את תפיסת העולם שלך, על כל פנים העובדה המרה היא שאתה לא הרגשת צורך לעמוד על רגליך האחוריות ולהתקומם.

וזוהו כנראה ההבדל הגדול בינינו. בניגוד אליך, מאחר ואני, שעד אותו רגע הייתי ילד טוב כפר-הנשיא, מאמין עדיין בהפרדת רשויות, אני מרגיש שאי אפשר להיות עד לאמירה כל- כך קיצונית ומקוממת ולהישאר שווה נפש ולא להגיב. ישנם מקומות שבהם צריך להתגבר כארי ולעמוד על נפשה של הדמוקרטיה בכל התוקף הראוי. אבל מה שמאכזב ומצער אותי יותר מכל, זה שמכל מה שקרה באותו ערב אתה רק זוכר את תגובתי כ"צורמת". נו טוב שיהיה לך לבריאות.

סקוקי הוא שמה של עיירה/פרבר באילינוי, בה מתרכזת האוכלוסייה היהודית השנייה בגודלה בארה"ב. בעיירה ישנו ריכוז גבוה של ניצולי שואה. באפריל 1977 הודיעה המפלגה הנציונל-סוציאליסטית האמריקאית על כוונתה לערוך הפגנה ומצעד מול בניין המועצה המקומית. המחשבה על אותם אמריקנים הצועדים, לבושים במדים של קציני אס-אס ונושאים שלטים עם צלבי הקרס השחורים, עוררה חלחלה בקרב האוכלוסייה היהודית ברחבי היבשת כולה. לאחר מאבק משפטי של הקהילה היהודית הגיע הנושא לבית המשפט העליון. השופטים החליטו כי לניאו-נאצים זכות לחופש ביטוי ולהתאספות. בית המשפט הסתמך בהחלטתו על התיקון הראשון לחוקה האמריקאית, המגן על חופש הביטוי. השופטים קבעו כי אין סיבה למנוע את ההפגנה ולהטיל צנזורה על המפלגה הנציונל-סוציאליסטית רק משום שדעותיה אינן מתאימות

לאוכלוסייה המקומית. הדמוקרטיה בארצות הברית מאפשרת דיון ציבורי ופתוח באידיאולוגיות השונות, ואיננה מגבילה דעה זו או אחרת, עד כמה שתהיה בלתי מקובלת או אהודה. לכן פסק בית המשפט לטובת המפלגה הנציגה-סוציאליסטית, והמשיך בהגנה הקנאית על העקרונות החוקתיים: חופש הביטוי לעמדות בלתי אהודות וחופש ההתאספות. התהלוכה התקיימה.

ההבדל הגדול הוא שלארה"ב, לעומת מדינת ישראל, ישנה חוקה. ובנוסף לחוקה יש לה רקע עמוק ועשיר של התמודדות עם שאלות הבחנות את גבולות הדמוקרטיה. וכאשר כמה מאות הנאצים צעדו בסופו של דבר בסקוקי באישור הבג"צ, התייצבו מולם מאות אלפים (רבים מהם אינם יהודים בכלל), שהגיעו מכל קצוות ארה"ב כדי לתמוך בניצולי השואה היהודים.

בהרבה מובנים אום אל פאחם היא מבחן סקוקי שלנו. אני מזמין אותך לבוא איתי לאום אל פאחם כאשר נועם פדרמן ואיתמר בן גביר וחבר מרעיהם, שהם כידוע לכל בעלי תפילה מובהקים, יצעדו שם ברחובות כדי ללמד את ערביי אום אל פאחם מה משמעותה האמיתית של "הדמוקרטיה". ממש כמו הנאצים שבאו "ללמד דמוקרטיה" את יהודי סקוקי.

כאשר נגיע לשם. כל אחד מאיתנו, באופן עצמוני לגמרי, יחליט לצד מי מהצדדים יבחר להתייצב. אני יודע כבר עכשיו באיזה צד אהיה. ואתה? ועוד שאלה: האם מי שחושב שאום אל פאחם היא סקוקי שלנו נקרא קיצוני? מי שבאמת חושב כך, איננו מבין באמת שעקרונות וערכים אינם אמורים להשתנות כאשר הם

עוברים ממקום למקום וממדינה למדינה. מאחר ואני מאמין שאין הבדל בין אדם לאדם, אתייצב לצד האדם הכללי (הערבי במקרה הזה) ולא לצד האדם הפרטי (היהודי במקרה שלנו). ממש כמו שלו הייתי בסקוקי, הייתי מתייצב לצד היהודים כמובן ולא לצד הנאצים האמריקנים.

שיהיה לך ברור שבי, אני ממש לא מתנגד שאנשי מצפה נטופה יבואו להתפלל איתך בקיבוץ של שנינו. אם הבנת שאני מתנגד לכך, אז יש לך בעיה רצינית בהבנת הנקרא. מה שכן, ישנה לי בעיה לקיים את שיחת יום כיפור עם אנשי מצפה נטופה. הייתי מאוד רוצה לשוחח עם חברי כפר הנשיא שיחה של חשבון נפש בנושאים שעומדים על סדר יומנו ואפילו להתחיל עם שיר של זלדה. ובאשר לאנשי המצפה, מי שירצה להצטרף לדיון לאחר התפילות על בסיס הערכים והעקרונות שלנו אהלן וסהלן. ואם לא אז לא. שיבואו רק כדי להתפלל.

ואגב, לסיום, אם היית מברר איתי לפני כן, היית מגלה שאני לא עומד בכלל לקחת חלק בשיחת יום הכיפורים השנה, ואז קרוב לוודאי הייתה נחסכת ממך כל אי הנעימות והחשש לפגוש אותי ואת "דעותי הצורמות". אבל עוד לא מאוחר מדי. והנה אני כבר מקדים תרופה למכה ומודיע לך חגיגת שבשנה הבאה אני לא אהיה בשיחה עם אנשי מצפה נטופה, אם תתקיים כזו, ואתה תוכל לבוא וליהנות לך עם חבריך כאוות נפשך.

ועוד משהו שבי, אני לא באמת חושב שכל אנשי מצפה נטופה הם מיכאל פואה. לפני כמה ימים התקשרה אלי אישה ממצפה נטופה שאינני מכיר. היא קראה את דברי בעיתון הקיבוץ והתקשרה כדי להגיד לי שהיא מאוד מתנגדת לאיש מיכאל פואה ולדעותיו ושהיא מתקשרת כדי לחזק את ידי, וכדי להוכיח לי שיש גם אנשים אחרים

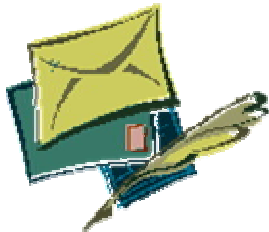
במצפה. כאשר שאלתי אותה למה היא עושה זאת, ענתה שנולדה וגדלה בדרום אפריקה ושזה כבר מסביר הכל. אז שיהיה לך רק טוב. ושיום הכיפורים, הבא עלינו לטובה, יהיה מלא לך בסליחות ומחילות.

דודו פלמה

לאביטל שובל, שרה דבולט יעל נמינוב ושבי היקרות/ים

אין לי רצון להתנצח עימכם בויכוח מיגע אל תוך הלילה. אין לי דבר וחצי דבר בעד או נגד הקדושה, הזיו, ההוד וההדר של יום הכיפורים, גם לא מעניין אותי במיוחד על מה נסבה שיחתו של מיכאל פואה באותו לילה. במקום כל זאת אני מעדיף לצטט (כמיטב זכרוני הדמנטי) מתוך שירתה של רחל המשוררת:

**"לא אובה לקבל את בשורת הגאולה
אם תבוא מפיו של מצורע".**

שבת שלום.

אילן המאירי

ת י ק ו ן ק ט ן

מבלי לרצות להיכנס לפולמוס עם דודו, יש לי רק הערה קטנה: הכותרת בעיתון "הקיבוץ" בזמנו, שם הכותרת בנושא הרכיבה שלי על אופניים לא היה "סבתא זפתא" כפי שדודו מצטט, אלא "כושר של זהב", וגם "סבתא בכושר שיא". לא הייתי מעירה על כך, אבל אם כבר מצטטים, אז לפחות צמוד למקור.

ואם אני כבר בעניין הרכיבה על אופניים, אז אספר לכם גם שהנושא הזה התפתח בשנים האחרונות בצורה מדהימה. לא מזמן השתתפנו כמה חברים מכאן, ו-3 דורות ממשפחתי במרוץ "סובב כינרת". הייתה זו חוויה אמיתית לראות את אלפי הרוכבים מכל קצוות הארץ שבאו ליהנות ממזג אוויר נהדר, זאת ללא תחרות אלא מרוץ עממי עם כמה מסלולים. ובין הרוכבים היו משפחות שלמות עם ילדים קטנים שדשדשו במרץ, תינוקות בעגלות מיוחדות, נכים שהתקדמו בעזרת ידיהם, וגם חברי מועדוני רכיבה – בקיצור – "כל עמך". יש מסלולים בדרגות קושי שונות; מן הקל אל הכבד מאוד מומלץ לכל שוחרי הספורט הזה. נפגש בשנה הבאה?

יעל נמינוב

משהו על שוק המניות

פעם אחת הופיע בכפר אדם והודיע לכל תושבי הכפר כי הוא מוכן לקנות כל קוף ב-\$10. הכפריים, שידעו שיש קופים רבים בסביבתם, יצאו בהמוניהם אל היער והחלו ללכוד אותם.

האיש קנה מהם אלפי קופים תמורת \$10 לאחד, ואולם משהצטמצמה אוכלוסיית הקופים עד כי קשה היה לאתרם, חדלו הכפריים ממאמצייהם. כיוון שכך, הודיע האיש כי מעתה ישלם בעבור כל קוף \$20. הודעתו זו חידשה את מאמצי הכפריים והם שבו במרץ למלאכת לכידת הקופים.

אלא שבמהרה אזלה שוב אספקת הקופים והכפריים שבו לעבד את חוותיהם. האיש העלה את הצעתו ל-\$25 ואולם אספקת הקופים הצטמצמה עד למאוד וקשה היה לראות אפילו קוף אחד ביער, שלא לדבר על ללכוד אחד.

האיש הודיע עתה שהוא מוכן לרכוש כל קוף ב-\$50, אבל מכיוון שהוא חייב לנסוע העירה לצרכים עסקיים מסוימים, העוזר שלו ייצג אותו בהעדרו ויבצע את רכישת הקופים מהם.

כשנסע האיש פנה העוזר שלו אל הכפריים ואמר להם "הסתכלו על כל הקופים שבכלוב הענק הזה אותם רכש האיש לאוסף שלו. אני אמכור לכם כל אחד תמורת \$35, וכשהבוס שלי ישוב לכאן תוכלו למכור לו אותם תמורת \$50 לראש!". הכפריים אספו וריכזו את כל חסכוניהם וקנו מהעוזר את כל אלפי הקופים. מאז הם לא ראו יותר את האיש או את העוזר שלו. כל מה שראו סביבם היו אלפי הקופים אותם רכשו במיטב כספם.

עכשיו יש לכם הבנה טובה יותר איך עובד שוק המניות.

הביאה: (מן האינטרנט) שושנה ש.

הפינה הויזואלית: המרכזית אלונית

שינויים דרמטיים ללא ספק. מה יצא מזה... נראה. הכל משתנה ורק חבל לי על רודה שבוודאי מתהפכת בקברה למראה כל השינויים שחלו ב"אספקה הקטנה של רודה"

טוב, אז שבת שלום - דוד אלמן

Parents Page 19.11.08

Village News:

Farmers work hard all year long, intent on reaping rewards with the season, only to be felled by a pest not identified in the Torah: a negative exchange rate for foreign currency! Let's hope that the rise in the \$ will soon be imitated by the Euro!

Alec tells us that we have received a small sum from the Regional Council to repair some of the infrastructure: just about enough to convert an electrical line and fix a few paths where drainage is a problem.

There was some refurbishing done to the factory buildings as well. Just a reminder: we own the buildings (if not the actual factory) and are responsible for their upkeep.

Noticed the changes in the minmarket? There are those who say the name should be 'Mega' instead of Alonit, as a reflection of the new prices....

One of the changes we are sorry to see: the absence of the food from the Beduin Kitchen and Raymond's Picalilly. Marmite was bought out in advance (but can still be gotten in RP). I certainly hope we will be able to continue purchasing these things after the initial run-in of the new system. Just a 'frinstance: Danone which I bought last week for 4 NIS and now costs 4.49 – can be gotten in ZHR for 3.98! But we hear that the chicken and coffee are now more reasonably priced.

Great respect due to Gabi Tenna, Michal Gluck and Irwin who continue to work through the changes, the aggravation, the complaints, the confusion and the dust! Great patience you have!

The will be an interesting 'training day'. Turns out that anyone who works at a height above 2 m' needs to employ special safety measures - doesn't matter if it's on a ladder or a Michaelson or your friends sholders... Tony Yentis says we'll have the training 'soon'.

Simcha Arnold and Diane Nymark both returned from abroad. Sim claims this was her very last trip and Diane retrned in order to celebrate her

75th birthday in the Mifgash with Johnny Frank. Sim and Shulamit wrote and sang a song which bettered any of their previous efforts (and we know they're good!!) The words will be printed on one of the other pages in this issue.

Also from the Mifgash: we hear that various groups come to learn how to run a meeting place that is warm, personal and relevant to the people who use it. Reminds you of the time people would come to learn how to run a self service dining room (1964)?

Last item from the mifgash: Irene Schein has decided to go back to work there and will be doing alterations for people. Remember: she does wonderful work!

Mazal Tov to Sami Ochayon who is starting to direct a play in Safed. They have organized a drama group which ranges in age from 20 – 60 and includes some people from Hatzor. The group is top heavy on women - so any man who claims that there is equality of opportunity better volunteer for the group too.

Frank Waterman and Ilse are back here after spending the summer in Germany. Orah Namali was here for a short visit and says she will be back at the end of January for Izzy's 90th birthday. Keren Gedalizon and Donna Eliev have taken off for Australia (again!)

Eric Eliev is on leave before mustering out of the army. You see him around the kibbutz helping his dad with various jobs.

Eric's replacement in ZHL is Tal Lynton, who was drafted on Tuesday. Acclimatize quickly, Tal, we hear winter is on the way...

We've already mentioned the dangerous situation that exists while our school kids go to the bus station in the morning and cars are driving in to deliver their kids to the kindergartens.

Shosh Solomon has taken the situation to heart and is now petitioning to have something done about it before the accident waiting to happen, actually happens. Sign up!

There were municipal elections in all the cities and towns last week. In RP the same manager was elected: Avihud Ruski. In Hatzor the uncle of our folk dance instructor, Danny Souissa, took over BIG TIME from the incumbent. But in K"8 Yifat Biton-Sasa misted out by a few votes for

the 2nd round. She used to teach math in the Hula Regional High School and now holds a Ph.D. and lectures in Tel-Hai.

Hadassa Ben-Natan says there is slight improvement in the behaviour of the various dogs around the kibbutz but promises to keep an eye on the situation and will write an update about the dogs and their misbehaving / owners.

Have a great Shabbos!

Gefen, Shachar, Moran, Shaked, Emma, Alon and Gal's grandma – Tamar

Commemorations:

Noah Schein	24.11.89	בחשון תש"ן	כ"ו
Reuban Mendzagorski	13.11.04	בחשון תשס"ה	כ"ט
Mrs. Betty Nymark	29.11.89	בכסלו תש"ן	א

.....

Notices

Douglas wishes to thank everyone for the greetings and gifts fo his last (80) birthday.

Water – according to law, there is no irrigation allowed now. Here's a few tips for keeping the garden alive: collect 'gray water' from bath and rinceing for the garden. Gardens need water every 10 days to remain viable. If night get cold or frosty, cover plants with material or newspapers to keep them warm. Lets hope for lots of rain.

Ian

Winter Coffee – Pub by the fireside
Friday night from 20:30 – Hot cider, coffee and cake

Birthdays:

23.11 Adva Katz

25.11 Mirit Koenegis
Dvir Ben-Reshef

24.11 Rachel Flink-Jackson
(Marsuson g/daughter)

Doram Wallach
g/son)

Inbal Frank
(g.daughter)

Doreen Agmon

Itai Neuman (Ney

Mika Marcuson

26.11 Smadar Habari

Oded Oren (Raines g/son)

Merav Doyle (E. Hatzor g/daughter)

(g/son)

28.11 Rama Zolti

(g/daughter)

Orli Ben-Zvi (g/daughter)

27.11 Michelle Eder

Inbal Engelovitz

Oz Scheingezicht

Ohmre Yochanan Sela

Maya Shuval